

Τὸ ἀλάτισμα τῶν φαγητῶν. Οὐδαμῶς εἶνε ἀποδεδειγμένον εἰσεῖν, ὅτι ὀφείλομεν κατ' ἀνάγκην νὰ ἀλατίζωμεν τὰ φαγητά μας, ἂν καὶ εἰς ὅλους τοὺς χυμοὺς καὶ τοὺς ἰστούς τοῦ ἡμετέρου σώματος εὐρίσκεται μαγειρικὸν ἅλας ἐν ἱκανῇ ποσότητι. Διάφοροι φυλαὶ Ἰνδῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς τρώγουσι τὸ κρέας ἀνευ ἁλατος, οὐχὶ ὅτι ἀγνοοῦσι τὸ ἅλας ἀλλὰ διότι ἔλλειπει αὐτοῖς τὸ ἕδωρ πρὸς πρᾶνσιν τῆς δίψης ἢ τὸ ἅλας προκαλεῖ. Ὡσαύτως οἱ Δαμαρηνέγοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Ἀφρικῇ οὐδέποτε ἀλατίζουσι τὰ φαγητά των, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Εὐρωπαῖοι οἱ περιηγούμενοι καὶ ἐνδιατρίβοντες εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα δὲν αἰσθάνονται τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἁλατος. Ὡσαύτως πολλοὶ Ῥῶσοι ἐν Σιβηρίᾳ ἐσθίουσι πάντα τὰ φαγητὰ ἐντελῶς ἀνάλατα. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ μαγειρικὸν ἅλας εὐρίσκεται πανταχοῦ ἐν τῇ φύσει, καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι ἀλατοῦχοι πηγαί, διὰ τοῦτο ἐμπεριέχεται ἀναγκαίως καὶ εἰς ὅλα ἡμῶν τὰ τρόφιμα, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ γάλα, ἐν ἱκανῇ ποσότητι. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῦτοις τὸ μαγειρικὸν ἅλας ἀποτελεῖ ἐν μέρος συστατικὸν τοῦ αἵματος τῶν ζώων, καὶ ἐκείνων ἐπὶ αἵτινα δὲν παραλαμβάνουσι ἀμέσως διὰ τῆς τροφῆς τὸ ἅλας, δύνανται τοῦτο νὰ θεωρηθῇ ἐν γένει ὡς ἀναγκαῖον διὰ τὸν σωματικὸν ἡμῶν ὁργανισμόν, ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἐπεταί ἐξ ἀνάγκης ὅτι πρέπει καὶ νὰ ἀλατίζωμεν τὰ φαγητά. Ἰσως μάλιστα ἡ χρῆσις, ἢ μᾶλλον ἡ κατάχρησις ἦν ποιοῦμεθα τοῦ ἁλατος εἰς πολλὰ φαγητά, εἶνε μᾶλλον βλαβερὰ ἢ ωφέλιμος. Ὅτι ἡ χρῆσις αὕτη εἶνε ὑπερβολικὴ, καταφαίνεται ἐκ τῆς μεγάλης σπουδῆς, μεθ' ἧς ὁ ὁργανισμὸς ἡμῶν προσπαθεῖ ν' ἀπαλλάξῃ τοῦ εἰσαγομένου εἰς αὐτὸν ἁλατος. Πᾶν ὅτι ἐκκρίνει τὸ ἡμέτερον σῶμα, ἐμπεριέχει μαγειρικὸν ἅλας. Ἄν δὲ αἰσθανόμεθα μεγάλην ἀνάγκην τοῦ ἁλατος, ἐνφ' δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον, τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικνύει εἰμὴ τὴν δύναμιν τῆς συνηθείας.

Πότε ἐγένετο ἡ ἐξόδος τῶν Ἰουδαίων ἐκ τῆς Αἰγύπτου; Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐγένετο ἐν Αἰγύπτῳ τὸ σκότος ἐκεῖνο, ὅπερ μνημονεύεται ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, εὐρέθη ἤδη διὰ τῆς ἐξῆς κριτικῆς ἀστρονομικῆς ἐρευνῆς. Ἐπὶ τῇ εἰκασίᾳ, ὅτι τὸ ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ μνημονευόμενον ἐκεῖνο σκότος ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν 1 τοῦ Νίζαν τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐξόδου (1312 π. Χ.) οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ ἐκλειψὶς ἡλίου, συνελέχθησαν καὶ ἡρεσώθησαν πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν δέκατον τρίτον καὶ δέκατον τέταρτον αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ συμβᾶσαι ἐαρινὰ κεντρικὰ τῶν ἡλίου ἐκλείψεις. Ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν ἐξήχθη ὅτι ἐκ πασῶν τῶν ἐκλείψεων τούτων μία μόνη ἠδύνατο νὰ ἔχῃ σημαντικὴν σπουδαιότητα διὰ τὴν Αἴγυπτον. Αὕτη δὲ εἶνε ἡ δακτυλιοειδὴς ἐκλειψὶς τοῦ ἡλίου ἡ γενομένη τῇ 13 μαρτίου 1325 πρὸ Χριστοῦ. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὕτη περιέχει συγχρόνως ὅλα τὰ διὰ τῆς παραδόσεως διασωθέντα γνωρίσματα (μῆνα καὶ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος) τοῦ ἐν τῇ Γραφῇ μνημονευομένου ἐκεῖνου σκότους, θεωρεῖται ὡς πιθανώτατον, ὅτι ἡ παράδοσις ἐκείνη τῆς Γραφῆς οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἀνάμνησις τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως, τῆς γενομένης τῇ 13 μαρτίου 1335. Ἄν τὸ συμπέρασμα τοῦτο εἶνε ὀρθόν, τότε ἡ ἡμέρα τῆς ἐξ Αἰγύπτου ἐξόδου τῶν Ἰουδαίων ἦτο ἡ 27 μαρτίου τοῦ ἔτους 1335 πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως.

Ἡ ἀνακάλυψις δύο πλανητῶν διὰ τῆς φωτογραφίας εἶνε τὸ νεώτατον κατόρθωμα τῆς ἀστρονομικῆς ἐπιστήμης. Μία τοιαύτη ἀνακάλυψις πρὸ δεκαετίας ἔτι θὰ ἐθεωρεῖτο παντελῶς ἀδύνατος. Ἡ ἀνακάλυψις τῶν δύο μικρῶν πλανητῶν (ἐκ τῶν καλουμένων πλανητοειδῶν), ἀμφοτέρων δωδεκάτου μεγέθους, καταρτίσθη ὑπὸ τοῦ ἐν Αὐδελαβέρῳ ὑψηροῦ τῆς ἀστρονομίας Δρ. M. Wolf διὰ τῆς συγκρίσεως δύο φωτογραφικῶν πλάκων, ἃς ἐφωτογράφησε τῇ 26 καὶ τῇ 28 δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὸ ἐν Βιέννῃ ἀστεροσκο-

πεῖον ἀνεῦρε καὶ δι' ἡμέσου παρατηρήσεως τοὺς ἐμμέσως ἀνακαλυφθέντας ἐκεῖνους πλανήτας. Ἦδη ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν πλανητῶν τῶν μεταξὺ τοῦ Ἄρεως καὶ τοῦ Διδος ἀνέρχεται εἰς 323.

Ἀναπληρωτικὴ δύναμις τῶν ὁργανικῶν ἰστών. Κατὰ τοὺς νεωτάτους χρόνους πληθύνονται ὁσμήραι αἱ παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀναπληρωτικῆς δυνάμεως τοῦ ὁργανικοῦ ἱστοῦ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι, τὴν ὁποίαν δύναμιν ἐγινώσκομεν πρότερον ὑπάρχουσαν παρὰ τοῖς κατωτέροις μόνον ζώοις. Ἐπιστεῖτο μέχρι τοῦδε, ὅτι οἱ ὑψηλότερου ὁργανισμοῦ ἱστοί, λόγου χάριν οἱ ἱστοὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, δὲν ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ ἀναπληρώσων ἀφ' ἑαυτῶν τὰ ἀπᾶς ἀπολεσθέντα αὐτῶν μέρη. Ἡ δοξασία αὕτη ἀπεδείχθη ἤδη πεπλανημένη. Καὶ διὰ τυχαίων παρατηρήσεων καὶ διὰ πειραματικῶν ἐρευνῶν ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἥπαρ καὶ οἱ νεφροὶ ἔχουσιν εἰς μέγαν βαθμὸν τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἀναδημιουργῶνται, οὕτως εἰπεῖν, ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ δὴ οὐχὶ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ ἐπουλωτικῶν ἰστών, ἀναπληροῦντων τὰ κενὰ μέρη, ὡς συμβαίνει κατὰ τὴν ἱασὶν τῶν πληγῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀναγεννήσεως αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἱστοῦ, ὅστις ἀυξάνεται καὶ δημιουργεῖται ἐκ νέου. Ὁ καθ. Πονφικ ἐκ Βρεσβλαβίας, μάρτυρ τῆς Βίρχωβ, ἐποίησατο λίαν ἐνδιαφερούσας ἐρεῖνας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ὡς π. χ. ἀπέκοψεν ἐνὸς κονί- κλου τὸ ὀπίσθιον ἡμῖον τοῦ ἀριστεροῦ λοβοῦ τοῦ ἥπατος, μετὰ τέσσαρας δὲ ἡμέρας τὸ ἕτερον ἡμῖον τοῦ δεξιῦ λοβοῦ. Τὸ ὑπολειφθὲν μέρος ἠῤῥήθη ἤδη ἐντὸς ἐξ μηνῶν σημαντικῶς, οὕτως ὥστε πλησιάζει ἤδη ν' ἀναλάβῃ τὸ κανονικὸν μέγεθος τοῦ ἥπατος. Ἀπὸ ἄλλου τινὸς κονί- κλου ἀφῆρθε διὰ μίας ὁλόκληρος ὁ ἀριστερὸς καὶ τὸ πρόσθιον ἡμῖον τοῦ δεξιῦ λοβοῦ τοῦ ἥπατος. Τὸ ζῶον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἡσθένησε βαρύνως, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἀνέλαβε τὰς δυνάμεις καὶ ἐγένετο μάλιστα εὐτραφέστερον ἢ πρότερον. Μετ' οὐ πολὺ τὸ ὑπολειφθὲν μέρος τοῦ ἥπατος ἠῤῥήθη ἐπὶ σημαντικώτερον ἢ παρὰ τῷ πρώτῳ κονί- κλῳ, καὶ ἀνέλαβε σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ κανονικὸν μέγεθος τοῦ ἥπατος. Καὶ διὰ τοῦ ὁπλοῦ ὀφθαλμοῦ ἀναγνωρίζεται ἡ τυπικὴ κατασκευὴ τοῦ ἥπατος ἐν τῇ ἀναγεννήσει ταύτῃ. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ὁ κανονικὸς ἱστός τοῦ ἥπατος ἔχει σχεδὸν ἀπεριόριστον δύναμιν πρὸς τὸ ἀναδημιουργεῖσθαι. Ἀνάλογα πειράματα μετ' ἰσῆς ἐπιτυχίας ἐγένοντο καὶ ἐπὶ τῶν νεφρῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ ἱατροῦ Δρ. Κόμμελ. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἔχει μεγάλην προφανῶς σπουδαιότητα διὰ τὴν χειρουργικὴν. Πρέπει ὅμως πρότερον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ ὅργανα ταῦτα, τὸ ἥπαρ καὶ οἱ νεφροί, ἔχουσι καὶ ἐν παθολογικῇ ἐπὶ καταστάσει τὴν αὐτὴν δύναμιν τοῦ ἀναπληροῦσθαι καὶ ἀναδημιουργεῖσθαι.

Τὸ ἐνδέκατον συνέδριον τῶν παθολόγων γενήσεται ἐν Λειψίᾳ τῇ 20 (μέχρι τῆς 23) ἀπριλίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκ Λειψίας καθηγητοῦ Curschmann. Μετὰ τοῦ Συνεδρίου θὰ εἶνε συν- δεδεμένη καὶ ἑκθεσις νεωτέρων ἱατρικῶν συσκευῶν, ἐργαλείων, παρασκευασμάτων κτλ.

Λειψίαν προϊστορικῆς ἐποχῆς. Νεωστὶ ἀνεκαλύφθησαν ἐν Schaffouse τῆς Ἑλβετίας πολυάριθμα λειψίαν ζώων καὶ ἀντικει- μενὰ πανάρχαια, ἐκ προϊστορικῶν χρόνων. Ἐκ τῶν πρώτων στω- μάτων τοῦ ἐδάφους ἐξήχθησαν πολυάριθμα ἀντικείμενα καὶ διάφορα ἐργαλεῖα ἐκ λίθου, ὀστέου καὶ κέρατος. Βαθύτερον εὐρέθησαν σκελετοὶ ζώων, οἷον lemming καὶ renne, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ζῶσιν εἰμὴ εἰς τὰ ψυχρότατα κλίματα καὶ σήμερον εὐρίσκονται μόνον εἰς τὰς περὶ τὸν βόρειον πόλον χώρας. Ὑπεράνω τῶν λειψάνων τού- των ἀνευρέθησαν ὁστά ἀλωπέκων καὶ λύκων καὶ λευκῶν ὀρκτων, ἐπίσης προϊστορικῶν χρόνων. Πάντα τὰ ἐργαλεῖα εἶναι ἐξ ὀστέου renne· μετὰλλου οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον μόριον ἀνευρέθη.